

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 18. stycznia 1900.

Treść: *M* 6. Rozporządzenie, dotyczące się czynności obrotowych, które urzędy podatkowe (kasy skarbowe) załatwiać mają jako urzędy depozytowe.

6.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 13. stycznia 1900,

tyczące się czynności obrotowych, które urzędy podatkowe (kasy skarbowe) załatwiać mają jako urzędy depozytowe.

§. 1.

Urzędy podatkowe jako sądowo-depozytowe w Pilzni, Libercu, Zadarze, Lwowie, Krakowie, Tarnopolu, Linzu, Salzburgu, Celowcu, Lublanie, Czerniowcach, Bernie, Opawie, Innsbrucku, Trydencie, Feldkirchu i Gorycyi upoważnione są załatwiać w swojej siedzibie na polecenie sądów swojej siedziby, jakoteż na wezwanie innych sądów następujące czynności:

I. Kupno i sprzedaż, nabywanie i wymianę obligacyi długu państwa, listów zastawnych, akcyi i innych papierów wartościowych w obrocie publicznym będących; realizowanie kuponów odsetkowych i dywidendowych, jakoteż staranie się o nowe arkusze kuponowe; wnoszenie pieniędzy na papiery wartościowe nie zupełnie pokryte; wykonywanie prawa poboru nowych papierów, gdyby do papierów wartościowych było przywiązane; przekładanie papierów wartościowych do wyciśnięcia stępli;

II. wkładki pieniężne, dopisywanie odsetek, odbiór pieniędzy i łączące się z tem wypowiedzenia, jakoteż winkulacye i dewinkulacye w kasach oszczędności i innych instytucjach kredytowych.

§. 2.

Czynności wyszczególnione w §. 1 pod I. wykonywać mają urzędy podatkowe powyżej wymienione z reguły za pośrednictwem kantorów wymiany.

Ministerstwo sprawiedliwości zastrzega sobie pozawieranie w tym celu osobnych umów z kantorami wymiany.

O ile umowy takie nie są zawarte, trzymać się należy pod względem czynności obrotowych w kantorze wymiany załatwić się mających, tego pravidła, że urząd podatkowy wydać ma cenę kupna a względnie przedmiot zamiany lub przedaży dopiero po otrzymaniu równowartości lub innego pokrycia. Jeżeli kantor wymiany nie rozporządza na razie papierami, których urząd podatkowy potrzebuje, dać należy jedynie zlecenie kupna i czynność obrotową uskutecznić dopiero po nadejściu żądanych przedmiotów.

Natomiast czynności wymienione w §. 1 pod II. załatwiać mają rzeczzone urzędy podatkowe bezpośrednio.

§. 3.

Innym, to jest nie tym, które wymienione są w §. 1, urzędowi podatkowemu jako sądowo-depozytowemu, tudzież kasom skarbowym i sądowemu kasom depozytowemu w Wiedniu mogą tak przełożone jak i inne sądy poruczać następujące czynności w kasach znajdujących się w ich siedzibach:

lokowanie pieniędzy w książeczkach wkładkowych kasy oszczędności i innych, które mają być sądownie deponowane;

wnoszenie dalszych wkładek na książeczki kasy oszczędności lub inne wkładkowe już deponowane;

podnoszenie kwot kapitału lub odsetek od takich książeczek wkładowych, jakoteż łączące się z tem wypowiedania;

staranie się o dopisanie odsetek w książeczkach wkładowych kasy oszczędności i innych, tudzież o winkulowanie i dewinkulowanie.

§. 4.

Każdą czynność obrotową, jak tylko polecenie lub prośba nadejdzie od sądu do urzędu podatkowego, zapisać należy poszczególnie w książce zapiskowej i utrzymywać w ścisłej ewidencji całe postępowanie w takim razie zachowywane.

Książkę zapiskową do czynności obrotowych, których wykonanie polecają urzędowi podatkowemu sądy jego siedziby, utrzymywać mają urzędy podatkowe w §. 1 wymienione, według formularza 1, wszystkie zaś inne urzędy podatkowe według formularza 2.

Do zapisywania tych czynności obrotowych, o których wykonanie proszą urząd podatkowy sądy znajdujące się poza obrębem jego siedziby, służyć ma we wszystkich urzędach podatkowych książka zapiskowa według formularza 3.

W rubryce uwag tych książek zapiskowych notować należy zdarzenia szczególne, jakiego by zaszyły przy wykonaniu czynności obrotowej.

§. 5.

O nowe kupony odsetkowe lub dywidendowe do papierów wartościowych, w urzędzie złożonych, starać się mają te urzędy podatkowe, w których siedzibie znajdują się kasy do wydawania nowych arkuszy kuponowych upoważnione, nawet bez polecenia sądowego, na zgłoszenie się stron uprawnionych do poboru kuponów. Również upoważnione są urzędy podatkowe, na zgłoszenie się stron, lub gdyby postrzegły, że strony tego zaniedbują, z urzędu, postarać się drogą bezpośredniej korespondencji z kasą długu państwa w Wiedniu o nowe arkusze kuponowe do obligacji długu państwa znajdujących się u nich w zachowaniu depozytowem, jakoteż o dozwolone przez sąd przeniesienie na inną osobę, winkulację lub dewinkulację deponowanych papierów kredytowych państwa.

Te starania o kupony utrzymywać należy w ewidencji zapomocą osobnego zapisku według formularza 4 i takowe mają być uwidocznione w dzienniku depozytowym tudzież w księdze głównej depozytowej bez osobnego polecenia sądu. W zapisku tym uwidoczniać należy także zarządzone przeniesienia na inną osobę, winkulacje i dewinkulacje papierów kredytowych państwa.

§. 6.

Na funkcjonariusza wykonawczego do bezpośredniego załatwiania czynności obrotowych, które

uskuteczniane być mają w siedzibie urzędu podatkowego poza obrębem jego lokalu urzędowego, to jest do zanoszenia przedmiotów obrotu do zakładu kredytowego i przynoszenia napowrót równowartości, przeznacza się urzędnika urzędu podatkowego. Przeznacza go naczelnik urzędu podatkowego za zgodą Władzy skarbowej krajowej i nazwisko tego wyznaczonego urzędnika podać należy instytutom kredytowym, z którymi zawiązuje się stosunki.

Jeżeli wartość przedmiotu obrotu przynosi sumę 100 koron, funkcjonariuszowi wykonawczemu towarzyszyć ma w czynnościach pozabiurowych sługa urzędu podatkowego.

§. 7.

Urzędnikowi urzędu podatkowego delegowanemu do wykonania czynności obrotowej, wydać należy dotyczący przedmiot wartościowy w obec dwóch urzędników kasowych, lub gdzie jest tylko dwóch urzędników, w obec drugiego urzędnika kasowego za potwierdzeniem odbioru w przeznaczony na to rubryce dotyczącej książki zapiskowej.

Delegowany urzędnik winien załatwić czynność bezwzględnie i oddając nowe przedmioty wartościowe, złożyć rachunki co do użycia wydanej mu rzeczy wartościowej i wszelkie inne dokumenty, które wzmiankowani wyżej urzędnicy kasowi mają sprawdzić tak pod względem cyfry jak i pod względem oznaczenia wartości.

Rzeczeni urzędnicy kasowi winni osobno potwierdzić funkcjonariuszowi wykonawczemu właściwe wykonanie. Następnie uwidocznic należy wykonanie w odpowiedniej książce zapiskowej a według okoliczności zaciągnąć stanowczo do dziennika stosownie do §. 9, ustęp 2.

W tych przypadkach, w których czynności obrotowe, funkcjonariuszowi wykonawczemu poruczone, nie mogą być tego samego dnia uskutecznione, winien tenże jeszcze tego samego dnia złożyć w kasie depozytowej urzędu podatkowego potwierdzenie (kwit tymczasowy, rewers, receptis itp.) otrzymane od likwidatury dotyczącej kasy za złożony przedmiot czynności obrotowej.

Gdyby w celu wykonania czynności obrotowej potrzebne było przesłanie wartości, uczynić to należy z zachowaniem środków ostrożności nakazanych ogólnymi przepisami kasowymi i aż do ostatecznego zdania rachunku receptis pocztowy oddawczy służy za dowód kasowy.

Odebrane pieniądze i wszelkie inne przedmioty wartościowe winien funkcjonariusz wykonawczy jeszcze w dniu odbioru złożyć w kasie depozytowej urzędu podatkowego.

Jeżeli czynność obrotowa nie może być przywiedzona do skutku i jeżeli nadto nie może być złożone potwierdzenie odbioru w myśl ustępu czwartego, przedmiot czynności obrotowej powinien

Formularz 1.

Formularz 2.

Formularz 3.

Formularz 4.

być odniesiony napowrót do kasy depozytowej i okoliczność ma być uwidoczniiona w dzienniku depozytowym, albo, jeżeli czynności obrotowe mają być wykonane na rachunek obcego sądu, w rubryce uwag książki zapiskowej podług formularza 3 utrzymywanej.

§. 8.

Obadwaj wyżsi urzędnicy urzędu podatkowego obowiązani są pod własną odpowiedzialnością czuwać dokładnie nad tem, żeby urząd w czasie właściwym załatwiał poruczone mu czynności obrotowe i uzyskiwał arkusze kuponowe, o które ma się starać, tudzież żeby przedmioty, z czynności obrotowych otrzymane, były napowrót deponowane.

§. 9.

Załatwienie czynności obrotowych dla przełożonego sądu uwidocznic należy w dzienniku depozytowym i w księdze głównej, jakoteż w wykazach szczegółowych.

Przedmiot wartościowy, powierzony funkcjonariuszowi wykonawczemu, zapisać należy w dzienniku depozytowym na razie na brzegu jako wydany. Stanowcze zaciągnięcie rachunkowe tego wydania następuje po nadejściu równowartości, jednocześnie z zaciągnięciem tej ostatniej do dziennika odbioru i dołącza się dotyczące dowody kasowe.

Jeżeli zaś urząd podatkowy posłać ma przedmioty wartościowe do urzędu podatkowego proszonego o wykonanie czynności obrotowych przez jego sąd przełożony, w takim razie wysłany przedmiot wartościowy zapisuje się w dzienniku depozytowym odrazu stanowczo jako wydanie i dołącza się receptis pocztowy jako dowód. O ile ma nadejść równowartość, takową, gdy nadejdzie, zapisuje się w dzienniku depozytowym jako wpływ z powołaniem się na dawniejszą pozycję wydawczą.

Czynności obrotowe załatwiane na prośbę nie przełożonego sądu, zapisuje się tylko w książce zapisków utrzymywanej podług formularza 3.

§. 10.

Urząd podatkowy winien sądowi, który prosił go o wykonanie czynności obrotowej, zdać sprawę dokładnie z wykonania każdej takiej czynności z dołączeniem rachunków i wszelkich innych dokumentów. W takim przypadku, jeżeli chodziło nie o polecenie przełożonego sądu, sąd winien urzędowi podatkowemu potwierdzić dostarczenie równowartości uzyskanej przez czynność obrotową.

§. 11.

Gdy urząd podatkowy jako sądowo-depozytowy, nie podlegający sądowi, wydać ma komisyjnie depo-

zyt sądowy (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1894, Dz. roz. Min. sk. Nr. 46; rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. grudnia 1894, Dz. rozp. Min. sp. Nr. 1 z roku 1895), sąd zezwalający na wydanie, winien odezwę żądającą wydania, tak samo jak wtedy, gdy idzie o czynność obrotową, wystosować bezpośrednio do urzędu podatkowego jako sądowo-depozytowego bez udawania się po interwencyę do sądu, któremu urząd podatkowy jako sądowo-depozytowy podlega. Sąd polecający tę czynność urzędową, obowiązany jest uwiadomić stronę o zarządzone przesłaniu depozytu do wydania.

Urząd podatkowy proszony, winien wydanie komisyjne zapisać nie tylko w książce zapiskowej według formularza 3 utrzymywanej, lecz także w dzienniku depozytowym i ma sądowi, który go o wydanie prosił, zdać sprawę z wykonania.

Jeżeli depozyt, wydać się mający komisyjnie, stanowi gotówka, w takim razie należytość przypadającą za zachowywanie potrącić należy przy przesyłaniu depozytu proszonemu urzędowi depozytowemu.

Wydanie depozytu w gotówce nie przenoszącego kwoty 1000 koron może urząd podatkowy skutecznie przekazać pocztowym bez względu, czy to jest czy nie jest wydanie komisyjne, jeżeli strona uprawniona do odebrania złoży do tego celu dokumenty, tyczące się wydania (potwierdzenie odbioru, rezolucyę zarządzającą wydanie).

§. 12.

W poleceniach sądowych wyluszczyć należy wyraźnie, jakie czynności obrotowe mają być wykonane a według okoliczności także szczególne sposoby wykonania i wymienić dokładnie dotyczące przedmioty wartościowe.

Z poleceniem wykonania czynności obrotowych może sąd połączyć tylko zarządzenia, tyczące się sądowego deponowania lub niezwłocznego wydania przedmiotów obrotu lub uzyskanych równowartości po załatwieniu czynności.

Ile możliwości ograniczyć należy wydawanie poleceń do peryodycznego skuteczniania pewnych czynności obrotowych a urzędy podatkowe winny wykonywać takie polecenia dopiero wtedy, gdy strona interesowana zgłosi się w odnośnym czasie, albo jeżeli wykonanie wymaga poprzedniego złożenia przedmiotu wartościowego, po złożeniu tego przedmiotu.

§. 13.

Obowiązek czuwania, włożony na naczelnika sądu §em 30ym rozporządzenia ministeryalnego

z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55, rozciąga się na czynności obrotowe dla dotyczącego sądu wykonywane. W szczególności naczelnik sądu winien wyrywkowo przeglądać osobiście książeczki wkładkowe kas oszczędności i inne czynnościom obrotowym poddać się mające i badać, czy stan ich zgadza się dokładnie z zapiskami urzędu depozytowego. Nie znalazłszy powodu do zarzutu, naczelnik sądu winien zapiski utrzymywane według formularza 1 a względnie 2 i 4 wizować z przydaniem daty.

Przy sprawdzaniu kasy urzędów podatkowych zbadać należy starannie zawsze także ich zawia-
dowstwo pod względem czynności obrotowych, które załatwiać mają jako urzędy depozytowe i utrzymywanie dotyczących książek zapiskowych.

§. 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. lutego 1900.

Jorkasch r. w.

Schrott r. w.

Książka zapiskowa

c. k. Urzędu podatkowego głównego jako sądowo-depozytowego w obejmująca czynności obrotowe dla przełożonego Sądu:

1	2	3	4	Wartość			8	Wynik czynności obrotowej						12	13
				5	6	7		9	10		11				
Liżba liżęga liżęga czi- nośi urzędu depozytowego	Data i liżęba czynności połęczenia sądowego	Numer masy, tom i folio	Przedmiot i rodzaj czynności obrotowej				Gotówka K h		Oblięacye publiczne K h	Kasę oszczęd- ności i inne dokumenty prywatne dajęco się przełęczyć na pienięęo		Potwierdze- nie oblięcia przez funkcyona- ryusza wyko- nawczego	Gotówka K h	Oblięacye publiczne K h	Kasę oszczęd- ności i inne dokumenty prywatne dajęco się przełęczyć na pienięęo
1 402	4./8. 1900 P II 68/99 25	1214 X, 140	1 sztuka renty srebrnej z 1./10. 1868 kupon z 1./4. 1899 i talon do sprzedania	—	2000	—	—	2178	—	—	—	8./8. 1900 406			
1 452	30./8. 1900 E I 14/00 12	1626 XII, 73	Gotówka do umieszczenia korzystnie w kasie oszczęd- ności w L.	800	—	—	31./8. 1900 N. N.	—	—	799	80	31./8. 1900 452			

Formularz 2 do rozporządzenia Nr. 6.

K s i ą ż k a z a p i s k o w a

e. k. Urzędu podatkowego jako sądowo-depozytowego } w obejmująca czynności obrotowe
 e. k. Kasy skarbowej i sądowo-depozytowej }
 dla przetożonego Sądu:

1	2	3	4	Wartość		7	Wynik czynności obrotowej wartości		10	11
				Gotówka	książeczki wkładkowe kasy oszczędności i inne		Gotówka	książeczki wkładkowe kasy oszczędności i inne		
1 31	4./9. 1900 E 1 24/00 18	78 V, 96	Książeczka kasy oszczędności N. Nr. 4841 saldo 1/1. 1896, odsetki zniegłe od 1./7. 1898 do ściągnięcia	—	1000	6./9. 1900 N. N.	1080	—	6./9. 1900 769	Odsetki pol- czone tylko do 30./8. 1900, po- niważ zanie- dbrano wypowie- dzień naprzód

Formularz 3 do rozporządzenia Nr. 6.

Książka zapiskowa

c. k. Urzędu podatkowego jako sądowo-depozytowego } w obejmująca odezwy w przedmiocie
 c. k. Kasy skarbowej i sądowo-depozytowej }
 czynności obrotowych i komisijnego wylawania imieniem sądów zamiejscowych.

Liczba bie- żąca	Data nadejścia, liczba czynności Urzędu depozyto- wego wy-	Artykuł dziennika (w przy- padkach padkach komisji- nego wy- dania)	Sąd, żądający wykonania czyn- ności, data i liczba czynności odezwy	Nazwisko strony, której czynność się tyczy	Nadesłany przed- miot i polecenie względem niego	Potwierdze- nie objęcia przez funkcyona- ryusza wykonaw- czego	W przypadkach odsyłania równowartości			W przypad- kach komi- syjnego wy- dania	U w a g a
							Dzień odesłania	Przedmiot odesłany	Dzień nadejścia potwier- dzenia odbioru		
1	2/1. 1900 44	—	S. p. N. 5/1. 1900 P 25/99 14	5	6	7	8	9	10	11	12
1	2/1. 1900 44	—	S. p. N. 5/1. 1900 P 25/99 14	Sekanina Franiszek	8 szt. 40/100 listów za- staw. B. hipot. mor. po 200 K z kupon. od 1/2. 1900 i talo- nem do sprzedania	—	8/1. 1900	Gotówką 1574 K 40 1/2	10/1. 1900	—	—
2	14/1. 1900 112	84	S. o. O 12/1. 1900 P II 16/99 24	Werner Juliusz w T.	Gotówką 2000 K do wydania	—	—	—	—	15/1. 1900 93	—
3	16/1. 1900 124	—	S. p. S. 15/1. 1900 E 3/00 5	Duszek Teodor przeciw Jaroli- mowi Józefowi punkt 2000 K	Gotówką 1400 K do umieszczenia ko- rzystnie w kasie oszczędności w D.	1/1. 1900 N. N.	16/1. 1900	—	19/1. 1900	—	—

